

Mysteriet i laboratoriet



Formål

At vise forskellen på det resultat, man kan nå som enkeltperson, i modsætning til det, man kan nå, hvis man arbejder sammen i et team.

At illustrere, hvor let vi danner faste antagelser på grundlag af nogle få og ofte mangelfulde oplysninger, som kan ende med at fordreje de faktiske kendsgerninger, eller det, man tror, er kendsgerningerne.



Antal deltagere

Mindst 6 og højst 30 deltagere.
Der dannes eventuelt undergrupper.



Tidsramme

Ca. 30 til 60 minutter afhængig af den tid, der bliver brugt på gennemgangen. Det kan også tage længere tid, hvis gruppen er stor, eller hvis instruktøren vil bruge megen tid på, at holdet skal nå til enighed.



Materialer

Hver deltager skal have:

1 eksemplar af deltagermaterialet, se side 93.

1 kopi af den individuelle vurdering af kendsgerningerne, se side 94-95.

1 kopi af teamets vurdering af kendsgerningerne, se side 96-97.

Evt. 1 kopi af løsningen, se side 98.

Skriveredskaber.



Instruktion

I denne aktivitet skal deltagerne læse en beskrivelse af en opdigtet forbrydelse, og baseret på selve beskrivelsen skal de afgøre, hvilke påstande der er korrekte.

Instruktøren uddeler kopier af sagen om "Mysteriet i laboratoriet", listen over kendsgerningerne samt blyanter til alle deltagerne.

De får at vide, at instruktionerne forklarer sig selv, og at de har ca. 10 minutter til at løse opgaven. Det skal understreges, at det er vigtigt, deltagerne ikke diskuterer svarene med hinanden.

Når tiden er gået, og alle er færdige, sættes deltagerne sammen i teams på 3-7 mennesker. Disse teams behøver ikke at have samme størrelse.

Den anden liste over kendsgerningerne uddeles nu, og hvert team får at vide, at de skal nå til enighed (konsensus) om alle kendsgerninger. Den nye liste over kendsgerninger skal bruges til teamets svar. De må ikke lave ændringer på deres egne lister.

Inden deltagerne kan starte, definerer instruktøren begrebet konsensus, dvs. fuld enighed.

De enkelte teams har nu ca. 15 minutter til at nå til enighed om kendsgerningerne.

Når den aftalte tid er gået, stopper instruktøren øvelsen, hvorefter alle deltagerne får de rigtige svar.

Til sidst beder instruktøren deltagerne om at vende tilbage til listen med kendsgerningerne og udfylde scoringslisten.

Retningslinier for konsensus

Konsensus opnås, når hver enkelt deltager i teamet loyalt kan acceptere teamets beslutning eller beslutningsgrundlag. Denne accept er ikke ensbetydende med, at beslutningen eller grundlaget herfor er den eneste eller nødvendigvis den bedste efter den enkeltes mening. Det betyder, at personen kan leve med beslutningen og dennes konsekvenser, uden at føle at man har indgået et uklogt kompromis eller har givet efter for de andres skyld.

Man skal undgå at argumentere for egne meninger, men fremlægge sine synspunkter klart og logisk, lytte til de andres reaktioner og tage omhyggeligt hensyn til dem, før man prøver at presse sine synspunkter igennem.

Antag ikke, at der skal være en vinder og en taber. Søg i stedet alternativer, som er acceptable for alle deltagerne.

Skift ikke mening for undgå en konflikt og opnå enighed og harmoni. Når enighed opnås for let og for hurtigt, skal man være på vagt. Undersøg årsagerne, og vær sikker på, at enigheden bygger på det samme grundlag. Giv efter for meninger, der bygger på et objektivt og logisk grundlag.

Undgå konfliktregulerende teknikker, såsom flertalsafstemning, gennemsnit, plat eller krone og forhandling. Når deltagere i gruppen med afvigende meninger endeligt erklærer sig enige, skal de ikke føle, at så har de ret til, at andre bøjer sig på de næste punkter.

Afdæk meningsforskelle. Find dem, og prøv at involvere alle i beslutningsprocessen. Uoverensstemmelser kan hjælpe gruppen i dens beslutningstagning, idet gruppen med et større spektrum af viden og holdninger får større mulighed for at finde en hensigtsmæssig løsning.